

KATSON JOEN YLI

Päivä helteinen heinäkuun,
verkkainen virran on juoksu.
Tuuli ei liikuta lehtiä puun,
huumaava heinän on tuoksu.
Angervon huntun verhoutuu
notkelman laidat ja ojien suu.
Aholla mansikat punottaa
kutsuen poimijaa.

Joen törmäillä rinnakkain
seisovat kylien talot.
Takana peltojen viljavain
siintävät siniset salot.
Joki vain syvällä uomassaan
jatkaa ikuista kulkuaan,
sisämaan lähteiden matkaa
se helmaan merien jatkaa.

Pelloilla väki on kiireissään
heiniä latoon tuoden.
Hikeä otsalta pyyhkiessään
katseen taivaalle luoden.
Sinne jo pilviä ilmaantuu,
herää jo havisten haapapuu.
Etäällä jyrähtää ukkonen
sadetta enteillen.

Pilvet tummuu ja jyrisee,
kaatuvat taivaan saavit.
Pojat, nuo joella oleilleet,
kokoaa onget ja haavit.
Kaikilla kiire kotiin on
ylitse pellon ja heinikon.
Pojatkin piennarta sarkain
juoksevat savisin varpain.

Sade kun taukoaa ja kirkastuu
jää pisara poimulle lehden.
Eräät jo iltahan valmistuu
vihdat koivusta tehden.
Sauna kylpyynsä utuiseen
pian jo kutsuu väsyneen.
Ynisten karja sarvipää
odottaa lypsäjää.

Ylitse suvisen maiseman
soittaa suntio ehtookellot.
Näin tietävät pyhän alkavan
jokilaaksossa kylät ja pellot.
Tuulesa tähkäpää aaltoilee
laihot laajat jo vaalenee.
Mäkien uumaa purppuroi
horsmat ja laskeva koi.

Usva verhoaa notkelmat,
yön hämärään kylät hukkuu.
Lehmätkin haassa torkkuvat,
väki uuttera taloissa nukkuu.
Joki vain syvällä uomassaan
jatkaa ikuista kulkuaan
seudun elämää valvoin
savesta samein kalvoin.

Sanat taustamusiikkiin kuntaa
esittelevään diasarjaan vuonna
1986
Kalervo Mäkinen

Muistosanat Kalervo Mäkinen (11.9.1932-1.6.2025)

Kalervo Mäkinen syntyi keskimmäisenä kolmesta lapsesta Leppämäen tilalle Tarvasjoen Horrisiin. Ainoana poikana oli selvää, että hänestä tulisi aikanaan Leppämäen isäntä. Muitakin vaihtoehtoja olisi varmaan ollut. Kalervo oli kiinnostunut kaikesta ja oppi mielellään asioita. Koulunkäynti oli helppoa ja mukavaa.

Maalaistalossa elettiin maalaistalon arkea. Luonto oli kaikkialla läsnä. Kalervo tunsi lintu ja kasvit. Työtä oli tehtävä pienestä pitäen. Koulumatkat Suurilaan taittuivat isossa lapsijoukossa talvella suksin, keväällä ja syksyllä kävellen. Lähes koko kansakouluaikaa sävytti sota, joka ei kuitenkaan vaikuttanut suoraan Leppämäen arkeen.

Suurilan koulun opettaja Emilia Helve kannusti kaikkia Leppämäen lapsia keskikouluun ja kävi puhumassa asiasta vanhemmille. Heidän kantansa oli kuitenkin järkkymätön. Tila tarvitsi työmiehiä ja -naisia, eikä koulunkäynnin katsottu olevan tarpeellista. Pelkona oli ehkä myös, että tilalla ei olisi jatkajaa. Tärkeintä oli maa ja sen säilyminen suvussa.

Kalervo kuitenkin rakasti oppimista, erityisesti historiaa. Vuodet Loimaan kansanopistossa loivat hyvän pohjan yleissivistykselle ja Loimaan maamieskoulu toi ammattitaidon ja halun kehittyä koko ajan lisää. Kansanopisto kannusti kirjoittamaan ja esiintymään. Sieltä alkoi elämänmittainen kirjallinen ura, joka synnytti runoja, näytelmiä ja historiateoksia.

Nuoren miehen elämään hiipi myös rakkaus. Kuolemajärveläiset sijoitettiin asumaan Tarvasjoelle ja heidän joukossaan oli myös nuori ja kaunis Terttu Karvonen. Nuoret rakastuivat ja menivät naimisiin. Leppämäen tila siirtyi Kalervon ja Tertun omistukseen. Ensimmäinen syntyi kolme poikaa, sitten tyttö. Tilaa kehittiin kannattavaksi ja uudenaikaiseksi.

Kuva Eeva Sisso

Jo Kalervon isä Niilo Mäkinen oli ollut mukana kunnallispolitiikassa. Hänen vanhentuaan katseet kääntyivät Kalervoon. Luottamustoimet opittiin aluksi maatalousyhdistyksen sihteerinä. Ammattijärjestö ja säästöpankkiopisto kouluttivat hänet luottamustoimiin, joita kertyi pikkuhiljaa aina vain lisää. Kalervo toimi niin säästöpankin, seurakunnan kuin kunnankin luottamustoimissa, seutukunnan hallintoneuvostoissa ja maataloustuottajien valtakunnallisissa elimissä. Kunnanhallituksen puheenjohtajana hän halusi rakentaa Tarvasjokea paikaksi, jossa oli toimivat koulut ja hyvinvointipalvelut, sekä hyvät edellytykset yrittäjyydelle.

Rakkainta Kalervolle oli kuitenkin kotiseutu. Hän tiesi, mistä hän oli kotoisin ja minne hän kuului. Kaikissa toimituksissa hän pyrki edistämään Tarvasjoen ja tarvasjokelaisten hyvää. Rakkaus historiaan näkyi monissa kirjoituksissa ja Tarvasjoen elämän tallentamisessa, mistä vähäisin ei ollut Tarvaslehti ja siinä julkaistut kirjoitukset. Runoissaan hän katsoi rakkautta kotiseutua ja sen ihmisiä, eikä lakannut ihmettelemästä luonnon kauneutta.

Lapsesta lähtien Kalervo oli juurtunut evankelisen herätysliikkeen turvalliseen uskoon ja piti sitä elämänsä kalleimpana aarteena. Sen turvissa hän eli ja sen turvissa hän myös kuoli. Kalervo sai pitkän, monipuolisen ja hyvän elämän, josta hän oli kiitollinen. Mitään ei jäänyt kesken. Rakkautella me muistamme Kalervoa ja kiitämme kaikkea siitä, mitä hän teki perheensä ja kotiseutunsa puolesta.

Aulikki Mäkinen

Tarvasjoen nuorisoseura 130 vuotta

– kyläyhteisön sydän jo vuodesta 1896

**Tarvasjoen
nuorisoseura
130 vuotta**

Nuorisoseuraliike levisi laajasti ympäri Suomen 1800-luvun lopulla, ja Tarvasjoella tähän aatteeseen tartuttiin ripeästi. Tarvasjoen nuorisoseura perustettiin kesällä 1896 aikana, jolloin sivistys, yhteisöllisyys ja kulttuuriharrastukset nähtiin tärkeinä rakennuspalikoina nuoren kansakunnan tulevaisuudelle.

Seuran synnyinsijana voidaan pitää Killalan kylää, josta oli kotoisin aktiivinen nuorisoryhmä. Juuri tämä joukko teki aloitteen nuorisoseuran perustamisesta. Killalassa oli jo ennestään harrastettu mm. näytelmätoimintaa tupanäytelmien muodossa, mikä loi luontevan pohjan järjestäytyneelle toiminnalle. Perustajina pidetään Jalmari Niemistä, Kristo Leinoa ja Kaarlo Koivusta.

Perustava kokous pidettiin Euran Päivärinnan talossa 28. kesäkuuta 1896 kello 18. Toiminta käynnistyi heti vilkkaana: jo elokuun alussa järjestettiin ensimmäiset illamat, joissa kuultiin puheita, lausuntaa ja esitelmiä. Näytelmäesityksinä nähtiin mm. *Maisteri kesävierana* ja *Ainon kosinta*. Ilta päättyi tanssiin, joihin pääsymaksu oli 50 penniä.

1900-luvun alussa nuorisoseuran kuukausikokoukset toimivat valistustilaisuuksina. Niissä keskusteltiin ajan ilmiöistä, kuten yöjuoksusta, epäsiiveillisyydestä ja “sielunälän” tyydyttämisestä. Oman seurantalons

hankinta vuonna 1907 oli merkittävä askel. Euran Nokan talo ostettiin 1300 markalla, mutta kävi pian ilmi, että tilat olivat liian pienet kasvavalle toiminnalle. Näytelmätoiminta kukoisti, ja ennen 1930-lukua lavalla nähtiin muun muassa *Tukkijoella*, *Seitsemän veljestä* ja *Vanha Härnä*. Ensimmäisenä ohjaajana toimi maanviljelijä Antton Knaapi. Seurantalons muodostui nopeasti koko pitäjän keskipisteeksi – paikaksi, jossa järjestettiin juhlia, kokouksia ja kulttuuritapahtumia. Se oli enemmän kuin rakennus: se oli yhteisön sydän.

Toimintaa varjostivat kuitenkin vaikeat ajat. 1940-luku kului sodan merkeissä, ja jäsenmäärä laski merkittävästi. Seura keskittyi tukemaan rintamamiesten perheitä ja osallistui sodan aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen. Myös seurantalons kunto heikkeni, ja varoja korjauksiin kerättiin esimerkiksi arpajaisilla.

1960-lukua on kuvattu seuran historian synkimpänä aikana. Yhteiskunnan modernisoituminen, autojen ja television yleistyminen vähensivät ihmisten osallistumista perinteiseen yhdistystoimintaan. Tarvasjoella suunta onnistuttiin kuitenkin kääntämään, ja jäsenmäärä saatiin jälleen kasvuun. Samalla tehtiin raskas päätös luopua vanhasta seurantalosta, joka myytiin huutokaupalla vuonna 1966.

Uusi alkua koitti pian: vuonna 1968 valmistui uusi talo, Tarvas-hovi, jonka vihkiäisiä

vietetään seuraavana vuonna. Näytelmätoiminta kehittyi yhä kunnianhimoisemmaksi, ja mukaan lähdettiin myös kilpailuihin. Jo vuonna 1963 seura pääsi esiintymään televisioon MTV *Pitäjien parhaat* -kilpailussa.

1970-luvulla toiminta oli vilkasta ja jäsenmäärä kasvoi yli 300. Teatterista muodostui vähitellen nuorisoseuran ydintoiminta, mutta myös kansantanssi eli tanhutoiminta nousi merkittävään rooliin. Seuran tanhuryhmä teki ensimmäisen ulkomaanmatkansa vuonna 1976 Saksan Katlenburgiin Buensin VPK 25-vuotisjuhliin. Matkasta alkoi pitkäaikainen ystävyys noin 80 asukkaan kylän kanssa, ja yhteydenpito on jatkunut vilkkaana: vierailuja on tehty puolin ja toisin lähes vuosittain.

Tanhurorukka on vuosien varrella esiintynyt mm. Saksassa, Italiassa, Norjassa, Tanskassa, Sveitsissä, Itävallassa ja Puolassa. Kotimaassa esiintymismatkat ovat suuntautuneet esimerkiksi Pispalan Sottiisiin, Kaustisten kansanmusiikkijuhlille ja Ikaalisten Harmonikkajuhlille. Toimintaa säestivät omat pelimannit: Kalevi Viitanen (haitari), Eero Eino (viulu), Veikko Frantti (viulu) ja Tauno Penttilä (basso). Tanhuryhmää ohjasi vuosikymmenten ajan Timo Uusitupa, joka osallistui aktiivisesti kotimaan matkoihin, vaikka ei itse ulkomaille lähtenytäkään. Ulkomaanmatkat toteutettiin yhteistyössä Liedon Nuorisoseuran

kanssa, ja ne olivat pääosin omakustanteisia. Varoja kerättiin kekseliäästi: esimerkiksi Italian-matkaa varten perustettiin Marttilaan vanhalle navetanvintille Aimon Tanssivintti, jossa järjestettiin tansseja kymmenen vuoden ajan. Seuran toiminta onkin aina perustunut vahvaan talkoohenkeen ja yhteiseen tekemiseen.

Kesäteatteri sai alkunsa vuonna 1981 Päivärinnan pihalla esitetystä *Talkootanssit*-näytelmästä, joka saavutti suuren suosion. 2000-luvulle tultaessa kesäteatteri koki merkittävän muutoksen. Vuonna 2002 toiminta siirtyi Vuorilintaan, joka oli vuokrattu työväenyhdistykseltä. Syynä muuttoon olivat mm. liikenteen melu ja tilanpuute vanhassa paikassa. Ensimmäinen esitys uudella näyttämöllä oli *Vieraas maailmas*, joka keräsi yli 1400 katsojaa.

Vuorilinnasta tuli lopulta seuran pysyvä koti, kun rakennus ostettiin omaksi vuonna 2012. Alun perin vuonna 1912 työväentaloksi rakennettu Vuorilinna on sittemmin remontoitu perusteellisesti nykyaikaiseksi kulttuuritilaksi. Peruskorjaus toteutettiin Suomen Kotiseutuliiton tuella, ja työ palkittiin vuonna 2022 kunniamaininnalla onnistuneesta seurantalons kunnostuksesta.

Viime vuosikymmeninä toiminta on uudistunut ajan mukana. Sosiaalinen media on tullut osaksi markkinointia, tekniikka on kehitty-

Kuva: Mia Kuisma, kuvan muokkauksessa on käytetty tekoälyä

JUHLAVUODEN HULVATON MAASEUTUKOMEDIA

AKKARALLI

HEIKKI LUOMA - MIA KUISMA - SIRPA TIKKA

Akkoja tulvii ovista ja ikkunoista!

ESITYSKAUSI 20.7. - 7.8.2026

MA 20.7	KLO 19	KE 29.7	KLO 19
KE 22.7	KLO 19	SU 2.8	KLO 15
TO 23.7	KLO 19	TI 4.8	KLO 19
LA 25.7	KLO 17	TO 6.8	KLO 19
TI 28.7	KLO 19	PE 7.8 KLO 21	YÖNÄYTÖS

nyt ja lavastuksiin on tuotu uusia elementtejä, kuten pyörivä näyttämö. Lastenteatteri aloitti toimintansa vuonna 2016, ja kesäteatteriesitykset ovat keränneet vuosittain runsaasti yleisöä – parhaimmillaan jopa 1500 katsojaa.

Tarvasjoen nuorisoseura on ollut historian sa aikana merkittävä toimija kotikunnassaan. Sen rooli on muuttunut sivistäjästä ja kouluttajasta yhä enemmän viihdyttäjäksi, mutta läpi vuosikymmenten sen perustehtävä on säilynyt: hyvinvoinnin tuominen kuntalaisille, yhteisöllisyyden rakentaminen sekä paikallisten palvelujen ja harrastusmahdollisuuksien kehittäminen. Nuorisoseuran historian aikana maailma on muuttunut valtavasti, mutta uusi vuosituhat ei ole vähentänyt yhdistyksen merkitystä – pikemminkin päinvastoin. Tarvasjoen nuorisoseura on yksi niistä toimijoista, joiden harteilla lepää Liedon kuntaan liitetyn Tarvasjoen viireys ja elinvoimaisuus.

Juhlavuosi näkyy vahvasti myös tämän kesän ohjelmistossa. Kesäteatterin näyttämöllä

nähdään farssikomedia *Akkaralli*, jonka käsikirjoittanut maalaiskomedioistaan tunnettu Heikki Luoma. Näytelmän ovat sovittaneet Tarvasjoelle sopivaksi Sirpa Tikka ja Mia Kuisma, joka toimii myös esityksen ohjaajana. Luvassa on vauhdikasta huumoria, tunnustettavia hahmoja ja perinteistä kesäteatterin tunnelmaa parhaimmillaan.

Tarvasjoen nuorisoseura on 130-vuotisen historiansa aikana elänyt mukana yhteiskunnan muutoksissa, mutta säilyttänyt ytimenä yhteisöllisyyden ja kulttuurin edistämisen. Se on onnistunut kokoamaan yhteen eri-ikäisiä harrastajia ja tarjoamaan paikan, jossa luovuus, yhdessä tekeminen ja paikallinen identiteetti kukoistavat.

Juhlavuotenaan Tarvasjoen nuorisoseura ei ole vain menneisyyden muistaja, vaan elinvoimainen toimija – edelleen kyläyhteisön sydän.

Lähteet: Viihdettä ja Vuorilinnaa 1996–2021, Marika Timonen; Tarvasjoen nuorisoseura 1896–1996, Kalervo Mäkinen.

Mia Kuisma

Kuva: Mia Kuisma

Nuorisoseura, joka katosi

– Savijoen nuorisoseuran jäljillä

Tarvasjoella yhä aktiivisesti toimivan Tarvasjoen nuorisoseuran synty ja historia ovat hyvässä muistissa ja moniin kansiin talletetut. Harva kuitenkaan tietää, että Tarvasjoella on toiminut 1900-luvun alkupuolella toinenkin nuorisoseura, jonka toiminta ja historia ovat sittemmin vaipuneet unholaan muutamia lehtileikkeitä lukuun ottamatta.

1900-luvun alkupuolella virisi ajatus nuorisoseuran perustamisesta Liedonperän kulmakunnalle. Liedonperän, Jauholan, Satopään ja Hungerlan kylät muodostivat monessa asiassa oman yhteisönsä Tarvasjoen kunnan länsilaidalle, ja pääosin Euran ja Kirkonkylän alueilla toiminut nuorisoseura saattoi tuntua sielläpäin kovin kaukaiselta: matkaa kirkolle oli reilusti, ja Liedonperäntie oli siihen aikaan sangen tunnettu vaikeakulkuisuudestaan. Niinpä Euran kappelin nuorisoseura piti 7.12.1907 Liedonperän Tapanilla kokouksen, jossa lyhyen keskustelutilaisuuden jälkeen päätettiin perustaa kulmakunnalle oma nuorisoseurapiiri, johon liittyi saman tien liki parikymmentä jäsentä. Virallinen perustamiskokous pidettiin Jauholan Mahlamäessä 22.12.1907, ja uuden nuorisoseuran nimeksi sovittiin Savijoen nuorisoseura. Erään aikalauskertomuksen mukaan oli perustamiskokouksessa kuultu myös nuorisoseuran perustamista vastustavia puheenvuoroja, ja yleinen mielipide oli ollut, että uuden seuran toiminta kuulisi sahuun heti alkuunsa.

Toisin kuitenkin kävi, ja Savijoen nuorisoseuran toiminta kulmakunnalla alkoi. Ensimmäinen vuosikokous pidettiin Jauholan Litkolla 29.3.1908, jolloin seuran puheenjohtajaksi valittiin Kalle Ylimäki, sihteeriksi H. Virtanen ja taloudenhoitajaksi Akusti Litko. Kalle Ylimäkin jälkeen puheenjohtajana toimi Otto Nissilä. Johtokunnassa ja seuran huvitoimikunnassa olivat vuosien varrella muun muassa Akusti Lietonen, Aino ja Oskari Paltta, Aino ja Otto Satopää, Otto Mahlamäki, Oskari Heitto, Antti Ylimäki, Emmi Koskinen, Amanda Laakso sekä Aino, Oskari ja Sandra Tapani. Jäsenmaksu oli alkuun miehiltä 75 penniä ja naisilta 50 penniä, myöhemmin miehiltä markka ja naisilta 75 penniä.

Seura toimi aktiivisimmillaan 4–5 iltamat vuodessa, minkä lisäksi toimintaan kuului urheilukilpailuja, näytelmäpiiriä sekä tietenkin tansseja, jotka olivat kovasti nuorison mieleen, mutta joita vanhempi väki piti herkästi sopimattomina. Selvästi useimmin iltamia pidettiin Jauholan Mahlamäessä, mutta iltamataloja olivat myös Litko Jauhlassa, Sipilä ja Tapani Liedonperässä sekä Nissilä ja Vintteri Mellilässä. Meno iltamissa äityi välillä rajuksikin, ja eräissä Mahlamäessä vuonna 1912 pidetyissä iltamissa tapahtui puukkotappelu, jossa olivat osallisina jauholalainen työmiehen Väinö Keto sekä talollisen pojat Otto ja Frans Nissilä. Turun Sanomissakin (4.3.1911) on

Savijoen nuorisoseuran iltamista kirjoitettu, ei kuitenkaan kovin mairittelevasti: Savijoen nuorisoseuran jäseniltä pidettiin v. k. 26. pñä Liedonperän Tapanilla. Iltamassa oli väkeä keskinkertaisesti ja vallitsi siellä hilpeä mieliala. Eniten kuitenkin nuorisoa näytti innostavan tanssi, vaikka ohjelmassa oli monta arvokkaampaaakin. Se tanssikiikko on vallannut täällä – niinkuin muuallakin – nuorten harrastuksista suuren osan ja siis pyrkii syrjäyttämään vakavammatkin elämänharrastukset ja ihanteet. Toivottavaa myös olisi, että oltaisiin tupakoimatta ja hiljaa iltamahuoneessa, sillä siitä kärsii suuresti ohjelman suoritus ja toiset siivompaa käytöstä ja siisteyttä harrastavat ihmiset. Seuran toiminnasta muuten on monessa kohdin toivomisen varaa, johon vaikuttaa kenties suuresti kykenevän johdon puute. Tästä esimerkkinä mainittakoon ohjelman kotona järjestely ja esitykset. Myöskin on hyvin huomattavana varsinkin muutamissa jäsenissä velttoutta ja leväperäisyyttä – niin ohjelma- kuin muissakin tehtävissä. Edellä mainitut seikat kenties ovat vaikuttaneet sen, ettei seuran toiminta ole vetänyt kaikkia nuorisoa mukaansa. Paljon siis on vielä seuralamme tointumisen ja toivomisen varaa ennen kuin nuorisoo omaa korkeat aatteet ja ihanteet. Sopimatonta esimerkkiä näytteli muuan herrasmieheksi lukeutuva vuokraaja Tarvasjoelta repimällä pois nuorisoseuran ilmoituslippuja. Muuten mainittakoon, etteivät ne olleet mielestäni niin ahtaassa paikassa, ettei siitä olisi sivu päässyt. Olkoon tämä varoituksena vastaisen varalle – sillä poikanulikat voivat ruveta tekemään samaa, jos niille näytetään esimerkkiä.

Tietoa siitä, milloin ja miksi Savijoen nuorisoseuran toiminta tarkalleen päättyi, ei ole toistaiseksi löytynyt. Viimeiset sanomalehdessä mainostetut iltamat on pidetty Liedonperän Sipilässä ensimmäisenä helluntaipäivänä vuonna 1914. On suunnaton sääli, ettei seuran toiminnasta ole säilynyt sanomalehtileikkeitä lukuun ottamatta juuri lainkaan jälkiä tai muistitietoa. Siinä missä Tarvasjoen nuorisoseuran historia tunnetaan lukuisten valokuvien, säilyneitten kokouspöytäkirjojen ja miesmuistiin jääneiden tarinoiden kautta hyvin, on Savijoen nuorisoseura hävinnyt liki jäljettömiin.

Mainittakoon loppuun vielä hauskana satumana, että kun 2010-luvulla virisi ajatusta Liedon ja Tarvasjoen nuorisoseurojen yhdistymisestä, yksi pohdittu nimivaihtoehto uudelle seuralle oli Lietojoen nuorisoseura. Nimi olisi tahattomasti ollut Savijoen nuorisoseuran hengellinen jatkaja, sillä Liedonperästä alkunsa saavan ja Liedon läpi Aurajokeen laskevan Savijoen vanha rinnakkaisnimi on ollut Lietojoki.

Matti Tapani

Tarvasjoen SEO on vuosien varrella tarjonnut myös kansanhuveja viettäessään juhlavuosia.

10-vuotissynttäreillä nähtiin bensatankeilla useiden autojen jonoja.

Tarvasjoen SEO:n historia kantaa autokannan kasvusta huoltamokulttuuriin hiipumiseen

Pitkäaikaisin yrittäjä Leo Saarinen haaveilee yrityskaupasta ja kesälomasta

JO 64 VUOTTA tarvasjokelaisia palvelut SEO on nähnyt monenlaisia vaiheita autokannan ja tieliikenteen kasvusta huoltamokulttuuriin hiipumiseen. Kuluneisiin vuosikymmeniin mahtuu myös voimakkaan kaupungistumisen ja maaseudun hiljenemisen sekä digitalisaation ja sähköistymisen tuomat muutokset. Voikin sanoa, että 15.5.1991 jolloin SEO:n pitkäaikaisin yrittäjä Leo Saarinen tarttui puikkoihin, maailma sekä polttoainejakelu- ja huoltamoala olivat kokonaan toisenlaiset.

Suurten liikennemyymälöiden vallatessa alaa SEO piti pitkään pintansa perinteisenä huoltamona, jossa bensiinin myyntiä ja ihmisten huoltamisen lisäksi huollettiin myös autoja. Vasta viime vuosina vilskke on hiljentynyt tärkeänä kohtaamispaikkanakin toimineen kahvion valojen sammuttua.

TARVASJOEN SEO:N perustivat Anja ja Veikko Rekola vuonna 1962. Vuoteen 1982 asti yritys tunnettiin Essona. SEO:n aikaisempia vaiheita jossain määrin tunteva Saarinen kertoo Rekoloiden ajautuneen Esson kanssa kinaan, jonka johdosta polttoainetoimittaja vaihtui kauppiaiden omistamaan Suomalaiseen Energiaosuuskuntaan.

1980-luvun lopulla yrittäjänä toimi Pekka Raanti kolmisen vuotta ennen kuin yritys pää-

tyi konkurssin kautta Saarisin käsiin. Alun perin konkurssipesää oltiin myymässä toiselle ostajaehdokkaalle, mutta kaupat kariutuivat. Tuolloin konkurssipesänhoitaja tiedusteli, olivatko Saarinen ja tämän liikekumppani vielä kiinnostuneita. Liikekumppani vetäytyi, mutta Saarinen teki kaupat ja palkkasi Kaarinaan vuonna 1987 perustamaansa varaosaliikkeen työntekijän haluten itse keskittyä oman paikkakuntansa huoltamoyrittäjyyteen.

—Vuoden 1992 kesällä totuus iski vasten kasvoja. Kiireisimpien huoltamoremonttien keskellä olisi pitänyt lähteä Kaarinaan tuuraamaan työntekijän kesälomaa. Onneksi tuolloin löytyi ostaja toimivalle varaosaliikkeelle, Saarinen muistelee.

RYHTYESSÄÄN SEO:n yrittäjäksi Saarinen oli 28-vuotias idearikas ja toimielias poikamies. Tarvasjoelle hän oli muuttanut kasvattivanhempiansa kanssa maatilalle vuonna 1973.

—Olin 2-vuotias, kun minut haettiin tamperelaisesta lastenkodista Heikinsuolle perheeseen, jossa ei ollut lapsia. Kuusivuotiaana muutimme Tampereelle, Saarinen kertoo.

Tarvasjoen Hungerlaan perhe asettui Saarisin ollessa 10-vuotias. Koti sijaitsi silloisella kunnanrajalla, joten aluksi hänet erehdyksessä lähetettiin Yliskulmalle kouluun. Seuraavana

syksynä tuli siirto Horristen kouluun.

—Olimme ensimmäinen ikäryhmä, jota Saarnivaaran Pekka opetti. Myös Pekka muistaa hyvin pitkän uransa ensimmäiset opetettavat.

Koulunkäynti ei nuorelle Saariselle erityisemmin maistunut, vaan kiire työelämään oli kova. Ennen SEO:n ostamista hän oli jo ehtinyt tutustua kahteen konepajaan, tarvikemyymälään, kahteen merkkiliikkeeseen sekä yrittäjänä varaosamyyntiin.

Saarisin aloittaessa huoltamoyrittäjänä bensa-asemilla työskenteli vielä autot tankanneita ja tuulilasit pesseitä bensa-paikoilla. Maksukorttien, automaattien ja itsepalvelukulttuurin yleistyessä bensa-paikat jäivät nostalgiseksi muistoksi autoilun historiaan.

Heti aloittaessaan Saarinen teki huoltamokennukseen laajennuksen, jossa laajennettiin kahvilaa ja myymälää sekä laitettiin uudet ovet ja ikkunat sekä pinnoitettiin seinät.

—Alkuun meillä oli myös autopesu, mutta kun tuli tietokoneet, opin laskemaan, ettei ole järkeä lämmittää isoa hallia muutaman pesijän vuoksi.

Autopesun sijaan Saarinen kehitti SEO:lle monenlaista muuta liiketoimintaa. Esimerkiksi vuonna 2003 hän aloitti keittiölaajennuksen jälkeen lounasruokailun. Huoltamon myymälässä hän myi autotarvikkeiden lisäksi monenlaista muuta kuusenjalosta kumisaappaisiin. SEO:lla toimi myös Matkahuolto ja Veikkaus. Autoja ja peräkärryjäkin myytiin.

Jos vain syytä juhlaan oli, SEO:lla juhliittiin näyttävästi. Esimerkiksi kymmppisynttäreillä vuonna 2001 myytiin bensiinia vuoden 1991 hinnoilla. Jono tankeilla venyi useiden autojen mittaiseksi, mutta väkeä paikalle houkuteltiin myös kansanhuveilla kuten helikopterilennätyksellä ja laskuvarjohyppynäytöksellä.

Vuonna 2011 pidettiin noin 800 henkeä paikalle houkutellettu huutokauppa. SEO:lla on myös ihasteltu Uitonkulman Siivapyörämies-traktorinäyttelyä. Kesäisin esillä olleet vanhat traktorit ovatkin jääneet monille kuljijoille mieleen maamerkinä Tarvasjoesta.

—Tarvasjoki oli todella vireä kylä. Aina kun joku järjesti jotakin, osallistujia oli. Mutta se

on hiipunut. Kuntaliitos oli iso muutos, Saarinen tuumailee.

SAARINEN toimi aktiivisena puuhämiehenä myös Tarvasjoen yrittäjissä. Hän toteaa, että SEO:n parhaimpina vuosina aikaa riitti luotettavan henkilöstön ansioista vapaaehtois- töihin.

—Kaikenlaisten kerjuiden ja keräysten talokootyö oli huoltoasemalla luontevaa, kun tapasi jatkuvasti ihmisiä.

1990-luvulla Saarinen alkoi Veijo Tapanaisen kanssa viedä paikkakunnan veteraaneja laivalle vuosittain. Toimintaan tuli nopeasti muita yrittäjiä mukaan. Ryhmässä olivat Jari Laine, Jouko Saarinen ja Tapani Sintonen puolisoineen.

—Olihan se pienelle yritykselle kallista, mutta mitään en vaihtaisi pois. Se oli velkaa, jota oli kiva maksaa, Saarinen sanoo ja toteaa heidän saaneen matkoilla kuulla koskettavia ja yksityiskohtaisia tositarinoita sellaisilta miehiltä, jotka muuten kätkivät sotakokemukset sisimpäänsä.

—Mieleen on syöpyntä ikuisesti, miten ankarissa sääolosuhteissa keskellä ei mitään vihollinen oli tulittanut joukkuetta, josta osa oli päässyt jonkin puukasan taakse ja sieltä seurasi joukkuekavereiden kaatumista ilman mahdollisuutta saada edes haavoittuneita turvaan. Näitä tarinoita veteraanit kertoivat kyyneleiden valuessa silmistä eivätkä kuulijatkkaan kyyneleiltä välttyneet.

Saarisin mukaan lisäksi tulee muistaa, miten tämä veteraanisukupolvi sodan päättymisen jälkeen rakensi itseään säästelemättä ja työtuntejaan laskematta jälkipolville maan, jossa saamme keskittyä tekemisiimme ilman isoja todellisia ongelmia.

—Usein mietin, miten turhista asioista nykyään valitetaan. Näitä isoja asioita tosin aloin miettiä vasta kasvatti-isäni hautajaisten jälkeen, Saarinen sanoo ja toteaa maailman nyt olevan aika kamalassa mallissa, kun joka puolella soditaan.

—Onko sodan kauhut jo unohtunut ihmisiltä?

VELKAA, jonka maksamisesta Saarinen ei ole ollut yhtä mielissään, koitui liikennepalvelualojen eläkekassa Viabekin konkurssista.

—Kyseessä oli kassa, johon maksettiin työn-

Leo Saarinen on ylpeä Varsinais-Suomen Sotaveteraanipiiriltä saamastaan kultaisesta ansiomerkillä.

UUSITTU
SEO HUOLTAMO
TARVASJOKI

AVAJAISET
19.5.2001 klo 10-18

USEAT ASIAT MUUTTUVA 10 V. AIKANA?

seo 10v.

HUOLTAMO TARVASJOKI L. SAARINEN KY
Miehentie 6, Tarvasjoki
Puh. 4040000

SYNTTÄÄRIT 19.5.2001 klo 10-18

SYNTTÄREILLÄ mm.

- YLEISKUULUTUSTYÖ HELINKUUTERILLA (KÄÄNTÖPAIN)
- LASKURUOKKOHYPPY n. klo 12
- TÄYTERUOKKOKARVIT
- ARVOTIA (Voittajien nimet klo 15.00 asti)
- TRAKTORIT NÄYTILLÄ + AJELIA
- TURVILIAA (HERKULLISTA)
- LAPILLE ILMAPALLOJA
- JÄRJYKSEEN NÄITÄISTÄ (KÄYSÄSTUSNIMET NÄITÄIST
- JA VASTAUKSET KYSELYN

10 ENSIMMÄISTÄ LITRAA NÄILLÄ HINNOLLA!

Perustettu 1911, 100 vuotta Suomessa 19.5.01 10-18

85 E	96E	99	Dies.
3.65	3.99	4.28	2.92

3 litraa / 30 sek. / 100 ml

- 85 PÖLTIN
- 10,-
- 10,-
- 10,-
- 10,-
- YML. YML.

TERVEYSTILAN KÄYNNIN PERUSTEN VARMUUS SYNTTÄREILLE! NÄMÄ KÄYNNIT HUOLEHDITTAJAT KÄYNNITTAJÄNÄ KÄYNNITÄ VASTAAN!

SAARINEN SAARINEN
VALMET LÄMPÖTILAT
MOTTILAN LÄMPÖTILAT
GROHEERIN
Mobil

Auranmaan Viikkolehdessä julkaistu mainos 10-synttäreistä.

Uitonkulman Siivapyöramiesten traktorinäyttelyt ovat jääneet monen ohikulkijan mieleen maamerkinä Tarvasjoesta.

tekijöiden eläkemaksut haaveena, että maksut olisivat pienemmät kuin isoilla kassoilla, Saarinan kertoo.

Vuoden 2011 lopussa Finanssivalvonta havaitsi, ettei kassan maksupuskuri ollut riittävän suuri johtuen riskisijoituksista.

—Viabek asetettiin selvitystilaan ja työntekijöiden eläkkeet alettiin maksaa isomille yhtiöille. Suurin yllätys oli, että noin 300 liikennepalvelualan kauppiaan ilmoitettiin kuuluvan kassan omistajiin ja meillä olevan yhteisvastuullisesti velkaa 13 700 000 euroa. Mukana oli useita jo lopettaneita ja muutenkin maksukyvyttömiä kauppiaita.

Vuonna 2015 kauppiaille kerrottiin konkurssipesän varojen riittävän velkoihin.

—Oli mukavaa huokaista helpotuksesta, kunnes selväsi, ettei asia ollutkaan pois päiväjärjestyksestä. Asian tonkiminen jatkui ja aprillipäivänä 2021 tuli ulosottoviraston maksusääntö, että huhtikuun loppuun mennessä minun piti maksaa summa, joka vastasi yrityksen minulle maksamaa kolmen vuoden palkkaa. Ei siis ihan mikään mahdoton, mutta kuitenkin paljon rahaa palvelusta, joka jo aikanaan oli maksettu vaaditulla tavalla. Useita kollegoja eri lippujen alla lopetti tapauksen vuoksi toimintansa tai teki konkurssin.

Vielä tämän jälkeen eräs lakitoimisto otti Saarinan mukaan yhteyttä ja yritti houkuttaa ryhmään, joka oli valittamassa päätöksestä

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen.

—Tälle ajatukselle viittasin kintaalla ja keskeytin unohtamaan tuon ahdistavan 10 vuoden matkan, joka vaikutti takaraivossa aina, kun ajatteli jotain investointeja toimintaan tai suurempia hankintoja.

ENIMMILLÄÄN SEO työllisti yhteensä 7–8 henkilöä, mistä työntekijämäärä on supistunut kahteen Saarinan itsensä lisäksi. Heistäkin toinen, SEO:lla autoja 31 vuotta huollanut Rauno Anteroinen on nyt keväällä jäämässä eläkkeelle eikä Saarinan enää aio palkata ketään hänen tilalleen.

—Koko toimiala on muuttunut, Saarinan mietiskelee vuosiaan SEO:n yrittäjänä.

Eniten kauppa on hänen mukaansa muuttanut paikkakunnan tilojen ja yritysten sukupolvenvaihdokset. Uudet sukupolvet eivät aiemman sukupolven tavoin enää ole samalla tavalla ostaneet palvelujaan paikalliselta yritykseltä. Saarinan tosin myös huomauttaa koneiden muuttuneen. Samaan aikaan yrityksen on kuitenkin täytynyt investoida.

Esimerkiksi vuonna 2005 SEO:lla tehtiin mittarikkoremontti. Saarinan toteaa remontin olleen kallis keikka. Siinä yhteydessä vanhat mittarit jäivät paikalleen ja edelleen yhdessä niistä näkyy eurojen sijasta markat. Eikä Saarinan ole enää markkoja euroiksi ryhtynyt vaihtamaan, kun on huomannut asian

herättävän asiakkaisa hilpeyttä.

Matkan varrelle on mahtunut myös pienempiä investointeja, joihin muuttuva maailma on pakottanut, kuten korttipäätteiden hankintaa. Saarinan toteaa kaikenlaisten välistävetäjien kuukausimaksuineen kaventavan yrittäjän leipää.

Kaikesta huolimatta hän sanoo olleensa tyytyväinen ja kokonaisuuden kannattava, kunnes tuli korona.

—Sen jälkeen mikään ei ole ollut entisellään. Muutos on ollut valtava, korona mullisti koko tämän sektorin, Saarinan sanoo ja toteaa, ettei enää näe ihmisiä kuten ennen.

Korona ja sotien alkaminen pakotti irtisanomaan viimeiset kahvilatyöntekijät, joista toisella oli yli 20 vuoden työura SEO:lla ja jonka Saarinan oli tuntenut teini-ikäisestä alkaen. Irtisanominen oli Saarinan mukaan hirveän kova paikka, mutta hän on tyytyväinen, kun kummallekin löytyi uusi työ.

—Liedon kaupunki helpotti päätöksen tekemistä. Jätevesiviemäriin kaivattaminen tuli samaan syssyyn, kun olin laskenut, ettei kahvilatoiminta kannata, Saarinan sanoo ja ihmettelee edelleen liittymismaksun kolminkertaista hintaa verrattuna kotitalouksiin.

TOUKOKUUSSA Saariselle tulee 35 vuotta täyteen SEO:n yrittäjänä. Enää ei ole juhlia tulossa. Sen sijaan Saarinan toivoo, että yritykselle löytyisi uusi yrittäjä. Kaikista haasteista huolimatta hän uskoo, että työtä riittäisi enemmän kuin yhdelle, kun tilat ja asiakaskunta on valmiiksi. Oma tonttikin hyvällä sijainnilla mahdollistaa monenlaista yritystoimintaa.

—Täytyy se hyväksyä, että itsekin olen jo puoliksi eläkkeellä, Saarinan sanoo ja toteaa, että hänen aikanaan keräämänsä traktorit pitäisi myös kunnostaa ja laittaa myyntiin.

Traktoreita on 25 kappaletta, minkä lisäksi varastoissa on hurja määrä autoiluun ja korjaamotoimintaan liittyviä varaosia ja tarvikkeita, joiden markkinointiin on varattava aikaa valtavasti.

—Olisi myös mukava viettää kesällä loma, kun edellinen kuukauden kesäloma ollut vuonna 1987, huoltamoyrittäjä haaveilee.

Marika Timonen
Kuvat: Leo Saarinan kotialbumi ja Marika Timonen

Huoltamolle pii-pahti menneinä vuosina myös moottorikelkka-ajajia.

Leo Saarinen on toiminut Tarvasjoen SEO:n yrittäjänä 35 vuotta.

Papin porinat

Tellus on taas kiertänyt auringon yhden kerran ja meidän pohjoinen pallonpuoliskomme on kallellaan valoa kohti. Meillä on kesä. Joku teistä lukijoista varmaan iloitsee valosta, lämmöstä ja lomasta. Toisen vierellä on kipeä tyhjyys, kun rakas on saateltu lepoon kirkkomaalle. Toisten tuvasa pienet jalat ottavat ensimmäisiä askelia. Monella on vaivoja tai kipuja jokapäiväisenä kaverina. Kaiken tämän elämän kiertokulun keskellä Tarvasjoen kirkko on näkyvä merkki Jumalan todellisuudesta, joka ylittää tämän maailman rajat.

Kuluneen vuoden aikana olen keskustellut monien uusien ja vanhojen tuttujen kanssa uskosta. Moni on tuonut esiin kaipuuta johonkin pysyvään, kun maailma myllertää ympärillä. Moni myös vaatii itseltään kovin paljon. Joskus menneinä aikoina kirkossakäynti oli yhtä itsestään selvää kuin kevään tulo. On hyvä, että uskon harjoittaminen on aidosti vapaaehtoista. Samalla tuntuu, että moni on nostanut riman itselleen kovin korkeaksi ja pohtii: ”Uskonko riittävästi?” ”Voinko tulla kirkkoon, jos en ole varma, mitä uskon?”

Juuri sinua varten seurakunta ja kirkko on. Olet tervetullut mukaan juuri sellaisena kuin olet- juuri niin varmana tai epävarmana, uteliaana tai tietäväisenä kuin olet. ”Uskolle totta on se, mitä toivotaan, ja näkymätön on sille näkyvää.”, muotoilee kirje heprealaisille uusimman käännöksen mukaan. Usko ei ole tietämistä eikä varmuutta, vaikka se voi olla sellaistaakin.

Uskossa on jotain samaa kuin ystävydessä. Mistä tiedät, että olet ystävälle rakas? Ystävyys rakentuu yhdessä vietetyille ajalle, sille, että tuntee toisen. Jumalaa opit tuntemaan viettämällä aikaa muiden häntä etsivien kanssa, lukemalla Raamattua, käymällä kirkossa ja ehtoollisella ja katsoen elämää rukouksen läpi.

Jeesus sanoi olevansa tie. Tietä voi seurata, se vie eteenpäin. Jeesus sanoi olevansa elämän leipä. Leipä antaa voimia kulkea eteenpäin. Jeesus sanoi olevansa maailman valo. Valo näyttää, mihin on turvallista astua.

Jokainen meistä kulkee elämässä jollakin tiellä, jonkin valossa, jonkin voimalla. Seurakunta Tarvasjoella ja yhdessä kesällä auki pidettävä kirkko tarjoavat kristillisen uskon raamit ja kutsun elämään. Tervetuloa!

Sinikka Pietilä
Tarvasjoen
kirkkoalueen pappi

Kevään kylvöt siunattiin 25.4. Satu ja Mika Illmannilla. Kuva Eeva Sisso Kuva Eeva Sisso

Yhteisvastuukonsertin 19.4.2026 esiintyjät kukitettiin tilaisuuden päätteeksi. Kuva Eeva Sisso

Yhteisvastuu 2026

Kukaan ei pärjää yksin – Yhteisvastuulla apua myös kotiseudulle Yhteisvastuukeräys muistuttaa, ettei kukaan pärjää yksin. Keräysvaroilla tuetaan heikoimmassa asemassa olevia Suomessa ja maailman kriisialueilla syntyperään, uskontoon ja poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

”Kun julkiset tukiverkot eivät enää tavoita kaikkia, tarvitaan yhteisvastuuta. Sitä, että pidämme yhdessä huolta toisistamme. Tässä lähelläkin, sillä 30 % keräystuotosta tulee käytettäväksi kotiseurakunnassa”, muistuttaa Liedon seurakunnan Yhteisvastuukeräyspäällikkö, diakoniapappi Lea God. ”Tarvasjoella Yhteisvastuu on hieno vahva perinne, mutta siitä on pikkuhiljaa hyvä alkaa muistuttaa nuoremalle väelle.”

Moni ikääntynyt elää kotonaan ja pelkää, ettei pärjää. Tänä vuonna Yhteisvastuun lahjoituksin autetaan ikääntyviä, jotka sinnittelevät kotona. Kun lähipiirit ja kohtaamispaikat katoavat ja palvelut siirtyvät verkkoon, ja maa-seudulla palvelut kaikkoavat yhä kauemmaksi, kaikki eivät pysy mukana. Turvattomuus kasvaa, kun apua ei osata tai uskalleta hakea.

Yhteisvastuun keräysvaroin tuetaan etsivää ja kohtaavaa vanhustyötä. Etsivä vanhustyö etsii ne, jotka ovat vaarassa jäädä yksin, ja ohjaa heidät avun ja yhteisön piiriin. Työ eh-

käisee yksinäisyyttä, joka lisää riskiä sairauksille, masennukselle ja jopa ennaltaennustettavalle kuolemalle.

Maailman kriisialueilla köyhyys on yksi suurimmista ikääntyvien ihmisten asemaan vaikuttavista tekijöistä. Lapsesta asti tehty raskas fyysinen työ, koulutuksen puute, heikko terveydenhoito ja huono ravinto ovat kuluttava yhdistelmä, joka ei kerrytä turvaa vanhuuden varalle.

Apu menee perille

Puolet Yhteisvastuun lahjoitustulosta ohjataan kotimaahan ja puolet maailman kriisialueille. Liedon seurakunta saa tällä kertyneiden varojen tuotosta 30 %, ja diakoniatyö varaa enemmän aikaa etsivään ja kohtaavaan vanhustyöhön. Keräys varat käytetään seurakuntamme alueella apua tarvitsevien ikääntyneiden tavoittamiseksi.

Kotimaassa keräysvaroista 20 % tulee Vanhus- ja lähimmäispalvelun liitto VALLI ry:lle, joka tekee työtä ja edistää toiminnallaan vanhojen ihmisten oikeuksia, osallisuutta ja hyvinvointia valtakunnallisesti.

Apu maailman kriisi- ja katastrofialueille ohjataan Kirkon Ulkomaanavun kautta. Esimerkiksi Nepalissa se tekee pitkäjänteistä kehitysyhteistyötä köyhyyden ja haavoittuvuu-

den vähentämiseksi tukemalla etenkin entisten velka- ja maaorjien yhteisöjen toimeentulomahdollisuuksia. Työn kautta myös ikääntyvät ihmiset saavat koulutusta esimerkiksi vihannesten viljelyyn ja kotieläinten pitoon.

Lahjoita

Yhteisvastuukeräykseen voi lahjoittaa koko vuoden ajan monin tavoin: osallistumalla Yhteisvastuutapahtumiin, MobilePaylla 22045, lahjoitussivulla yhteisvastuu.fi/lieto, perustamalla oman digilippaan tai tilisiirtona, ks. liedonseurakunta.fi/yhteisvastuu. (Kirkkopalvelujen keräysluvut RA/2020/639/ ja ÄLR/2023/7525)

Yv-keräyspäällikkö, pastori Lea God

Välittämisen kansanliike

Yhteisvastuu on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon hyväntekeväisyyskeräys ja välittämisen kansanliike. Keräys syntyi sodanjälkeisessä Suomessa vuonna 1950 auttamaan hädänalaisia, ja apua on jaettu tähän mennessä jo lähes kaksisataa miljoonaa euroa. Yhteisvastuun varoin on mm. ehkäisty nuorten yksinäisyyttä ja syrjäytymistä, autettu ihmiskaupan uhreja ja tehty työtä inhimillisen saattohoidon puolesta. Keräyksessä on mukana kymmeniä tuhansia vapaaehtoisia ympäri Suomea.

Jokainen
ihminen
on avun
arvoinen.

Yhteisvastuu

Paltan taataja ja Laila-mamma

Isoisäni isä Arvo Johannes Tapani syntyi Liedonperän Tapanilla 1.10.1892. Suku oli asunut tilalla jo vuodesta 1727, ja isä Heikki Vihtori oli talon isäntä seitsemännes- sä polvessa; äiti Justiina oli aikoinaan haettu emännäksi Yli-Mattilan talosta Kosken Isolta-Sorvastolta. Arvo oli nuorin seitsemästä lapsesta ja nuorempi kahdesta pojasta. Isosiskoista Amanda (Laurinen; hänen elämästään on hiljattain edesmennyt Maijaliisa Dieckmann kirjoittanut Tarvas-lehden numerossa 2/2013) avioitui aikanaan Melilän Isolleperälle, Iida (Alipirjelä) Liedon Vintalaan ja Hilda (Perttula) Tarvasjoen Jauholaan, joka silloin tosin kuului vielä Prunkkalaan eli Auraan. Isoveli Oskarista tuli aikanaan Tapanin seuraava isäntä ja Turussa asti tunnettu kauppias, ja kotitaloon jäi myös kaksi siskoa, taiteellisesti lahjakas Aino sekä melkoiseksi komentooraksi mainittu Sandra.

Pikkupoikana Arvo oli paljon kotona äitinsä ja siskojen komennossa miesväen ollessa metsä- ja peltotöissä. Kurissa pysyminen ei vain aina tahtonut onnistua, vaan toisinaan olivat isän palatessa sisaret oitis vaatimassa selkäsuauna tottelemattomalle pikkuveljelle. Pyhäkoulussa käytiin kuuliaisesti, ja sieltä Arvo sai pitkään ylpeydenaiheen, kun oli ainoa, joka osasi kertoa opettajalle, mitä tarkoittaa sana *malka* Raamatun vertauksessa ”rikka veljesi silmässä, malka omassasi”. Pojassa oli myös hieman musikanin vikaa: häitä hän opetteli soittamaan yhdessä Oskuväljen kanssa, ja lauluaäntäkin oli sen verran, että kerran saapui lukkari kesken koulupäivän noutamaan poikaa kirkkoon laulamaan.

Vuonna 1915 Tapanit saivat uusia naapureita, kun viereiseen Knuutilan taloon muutti Liedon Huilusta Höijerin perhe: isä Juho, äiti Juliaana ja tyttäret Saima, Elsa ja Laila. Höijerit olivat torpparitaustaisia ja peräisin Jokioisista – isoisäni äiti Laila Lahja Aleksandra oli syntynyt Haapaniemen kylän Selkälän torpassa 18.1.1901 kymmenlapsisen perheen nuorimpana. Tarvasjoella Laila kävi rippikoulun, jota siihen aikaan käytiin pappilan renkituvassa, ja ripillepääsyn jälkeen oli lupa alkaa käydä tansseissa, joita Liedonperässä pidettiin usein Pitkällämäellä. Ikätovereita kylässä olivat muun muassa Sipilän (myöhemmin Kulmalan) Helmi ja Laurisen Lempi, joka oli Arvo Tapanin siskontytär ja asui Tapanilla isovanhempiensa hoivissa.

Arvon ja Lailan elämänpolut kävivät lopulta yksiin, ja syyskuussa 1918 vietettiin Knuutilassa heidän häitään. Sulhanen oli 25-vuotias, morsian 17-vuotias, ja ensimmäinen lapsikin oli siihen mennessä jo ilmoitellut itsestään. Siihen loppui myös Arvon soittoharrastus, sillä pian häiden jälkeen häitä kuulemma mystisesti ”katosi” – liekö Laila ollut sitä mieltä, ettei kylätansseissa flikoille soitteleva aviomies sopinut hänen talonpitoonsa.

Nuoripari muutti asumaan Palttaan, joka oli itsenäiseksi lohkaistu Tapanin vanha torppa. Elämisen aluksi oli pieni punainen mökki talousrakennuksineen sekä kahdeksan hehtaaria valmista peltoa. Tilaan kuului kuitenkin kohtalaisesti metsä- ja suomaata, josta raivattiin uutta peltoa käsipelillä ainakin 25 hehtaarin verran. Rakennuskantaa uusittiin tarpeen ja varallisuuden mukaan, ja uusi päärakennus valmistui vuonna 1936. Lapsia syntyi noin joka toinen vuosi ja kaikkiaan kaksitoista: Eero (1919), Heikki (1921), Hanna (Skyttä, 1922) Salme (Isotalo, 1924) Yrjö (1926), Liisa (Isotalo, 1929), Ilmari (1931), Ella (Pihkanen, 1934), Salli (Sahlström, 1937), Saara (Marttila, 1937), Reino (1940) ja viimeisenä Susanna (1945), joka syntyi kuolleena. Laila-äidin päivät kuuluivat tuvassa ja navetassa, mutta löytyi aikaa sentään kutomiseen ja lihanpalvaami-

Arvo ja Laila Tapanin vihkipokuva. Arvolla housunlahkeissaan pyykkipojat, jotka hän pani matkan ajaksi estämään lahkeitaan kurastumasta ja unohti kuvaamalla ottaa pois.

seen, missä toimessa hän olikin niin tunnettu, että Paltan saunaan tuotiin lihoja palvattavaksi naapuripitäjistä asti. Arvo-isä oli uutera työmiehen ja toimi tilan töiden lisäksi erinäisissä luottamustoimissa, esimerkiksi vuonna 1913 perustetun Liedonperän kansakoulun taloudenhoitajana.

Sotavuodet iskivät Palttaan raskaasti, ja talosta vietiin rintamalle niin hevosia kuin hevostarvikkeitakin. Rintamalle lähtivät myös vanhimmat pojat Eero ja Heikki, ja maaliskuussa 1940 saapui taloon suruviesti: 19-vuotias Heikki oli kaatunut Karjalan Im-

pihahdessa 9.3., vain neljä päivää ennen sodan loppumista. Heikki Mikael Tapanista tuli Tarvasjoen nuorin talvisodan sankarivainaja. Rauhantultua maatilasta lohkottiin uudistiloja siirtoväelle, ja myös Arvo kävi asiakirjat kourassaan asutuslautakunnan pakeilla, mutta hänet käännetyttiin nopeasti takaisin, sillä Paltasta ei perheen suuren lapsiluvun vuoksi aiottu maata ottaa. Lailalle tärkeäksi muodostui Liedonperän lähetyspiiri eli ompeluseura, ja Tarvasjoen kirkossa tänäkin päivänä seisova suuri lähetyskynntelikkö onkin hänen lahjoittamansa.

Paltan perhepotretti. Eturivissä Arvo ja Laila. Keskirivissä tyttäret Saara, Salme, Hanna, Ella, Liisa ja Salli. Takarivissä pojat Yrjö, Ilmari, Reino ja Eero

Sota-aikaan ja sitä seuranneina vuosina avioituivat Paltan lapset yksi toisensa jälkeen ja muuttivat muualle, kuka Auraan, kuka Paimioon, kuka Helsinkiin. Tapania isännöinyt Osku-setä oli lapseton, joten hänen jälkeensä isännäksi ryhtyi ensin Eero, sitten Yrjö. Paltan isännöyden peri Arvolta ja Lailalta Ilmari yhdessä vaimonsa Seijan kanssa, ja vanhapari jäi asumaan syytingille talon pirttiin ja kulmakamariin. Lapset ja lapsenlapset kävivät ahkeraan kylässä, eikä Paltassa sellaista sunnuntaita ollutkaan, etteikö vieraita varten olisi tarvinnut kahvia keittää.

Ilmarin ja Seijan ollessa talon töissä pitivät ”Paltan taata ja Paltan mamma” huolta heidän lapsistaan. Kun Arvo, joka kärsi jo vanhuudenvapinasta, kulki alitietä saunalla valkiaan sytyttämään, taapersi pieni Mika hänen perässään ravistellen omaa kättään samaan tahtiin taatan kanssa. Kun naapurin vanhaemäntä tuli lauantaan Palttaan saunomaan Lailan kanssa, pääsi nuori Minna ensin emännille saunottajaksi ja myöhemmin näiden seuraksi pirttiin iltaa istumaan. Maman tapana oli ottaa ryyppy saunan päälle, ja kerran totesi Laila sunnuntaiamuna, että ”se meni niimpal päähän, et piti istuu kiikkustualis yhteen saakka”. Mamma oli jämpä ja suorasanainen talonemäntä mutta myös elämänyönteinen: Ilmarin ja Seijan ollessa poissa kotoa ei Laila ollut moksiskaan, jos nuoret halusivat pitää salaa kotibileet – sillä ehdolla, että pojat kävisivät kulmakamariissa polttamassa tupakit, Laila kun piti niin tupakan hajusta.

Paltan taata menehtyi 86-vuotiaana loka-kuussa 1978. Laila eli sen jälkeen Paltassa vielä yli 15 vuotta ja muutti Härkätien palvelukeskukseen vasta vuonna 1994, kun tilalla tehtiin seuraava sukupolvenvaihdos. Härkätiellä Paltan mamman päivät kuuluivat käsitöitä tehden ja Kauniita ja rohkeita katsellen. Viimein maaliskuussa 1997 tuli Lailan aika lähteä miehensä, sisarustensa ja edesmenneiden lastensa perään, ja perinnöksi hänestä jäivät lukuisat käsityöt sekä monet, monet kertomukset sukulaisille ja kyläläisille kerrottavaksi. Juuri ne tarinat inspiroivat aikoinaan tätäkin kirjoittajaa astumaan sukututkimuksen ja kotiseutuhistorian maailmaan, ja se aitta onkin ollut oikein antoisa ja runsas.

Matti Tapani, Arvon ja Lailan pojanpojanpoika
Kuvat Matti Tapanin kotialbumista

Tietoja ovat antaneet muun muassa isä Mika, tati Minna, isoisä Ilmari ja isotäti Salli

Laila-mamma ja lapsenlapsenlapset Tuula ja Matti Paltassa vuonna 1996

Tarvasjoen historian lyhyt oppimäärä, Suomen sotaan asti

Tarvasjoen asutushistoria alkaa jo kivikaudelta. Noin 4000 vuotta sitten täällä oli jonkin verran asutusta, eli ensimmäiset asukkaat olivat tulleet. Tieto on peräsin täältä löytyneiden kivistä ja muun sen ajan tavaroiden mukaan päätelty. Samaan aikaan Liedon kirkonkylän, Hyvättylän alue oli vielä meren pohjana. Aikanaan merikin väistyi Hyvättylästä.

Tarvasjoki mainitaan historian lehdellä ensimmäistä kertaa vuonna 1316. Tällöin porvari Haartman osti Turun tuomiokirkolta Tarvasjoen neljä taloa, jotka muodostivat neljä

silloista kylää. Kauppa koski lähes puolta sen aikaista Tarvasjokea. Kauppa on edelleen luettavissa Ruotsin kuninkaallisessa arkistossa. Suomi kuului siihen aikaan Ruotsin valtakuntaan.

Ruotsin vallan aika alkoi Suomessa 1150-luvulla ruotsalaisten ristiretkeksi naamioitujen valloitusretken myötä. Siis sotaväen voimalla tuotiin uutta uskontoa Suomeen ja samalla otettiin maa haltuun. Ensimmäinen operaatio kohdistui Turkuun eli aluksi Varsinais-Suomi haltuun ja seuraavilla kerroilla Häme ja Karjala.

Vanha kunnan Hämeen Härkätie alkoi syntyä jo 800-luvulla viikinkiaikana ollen myös ristiretkeläisten käytössä. Samoin oli joitakin muita teitä Satakunnan suuntaan. Eli kun turkulaiset oli käännytetty, niin laajentumaan päästiin vanhoja teitä pitkin.

Hämeen Härkätie oli tärkeä väylä Tarvasjoella, sitä pitkin pääsi vaikka maailman ääriin, ainakin Turkuun ja Hämeenlinnaan jopa Viipuriin asti. Kulkijat toivat uutisia ”maailmalta”, myivät tavaroita, kerjäsivät ruokaa ja hakivat työtä ym. Sotilaat veivät taloista hevosia ja ruokaa näille. Kuninkaallisia ja kirkon arvohenkilöitä oli myös silloin tällöin nähtävissä Härkätieellä. Nämä yöpyivät yleensä tien varren kartanoissa ja pappiloissa. Paikalliset talonpojat ja erilaiset yrittäjät veivät tuotteitaan markkinoille myytäväksi. Monenlaisia kulkijoita liikkui Härkätieellä.

Ruotsin kuningas Kustaa Vaasa kulki 1500-luvun puolivälissä seudulla ja löysi Juvan kartanon ja kosken. Hän hankki ne omistukseensa saman tien, ihan rehellisellä kaupalla, koska edellinen omistaja oli vähän velkaa kuninkaalle. Myyjä sai kyllä kartanon Liedosta vaihdossa. Kustaa Vaasa perusti Ju-

valle kuninkaankartanon mallitilaksi talonpojille, jotta nämä oppisivat viljelemään maata paremmin. Koskeen tietysti tehtiin muutaman mylly. Kuninkaankartano siirrettiin muutaman vuoden päästä Paimioon. Juva kuitenkin koskineen jäi kuningashuoneen haltuun.

Pietari Brahe ”isännöi” Juvaa 1600-luvulla melko pitkään ja sen jälkeen Juvasta tuli sotilasvirka. Siitä tuli kuninkaallisen henkirakuunarykmentin Maskun komppanian päällikön virkatalo, joka muuttui myöhemmin kapteenin puustelliksi.

Majuri Magnus Wilhelm Armfelt hoiti vuodesta 1754 lähtien virkatehtäviään Juvalla. Tänä aikana Juvalla majuri Armfeltille syntyi kolme lasta, joista Gustav Mauriz – niminen poika oli esikoinen. Hänestä tuli Suomen asinohoitaja Venäjän vallan aikana.

Suomen sodassa 1808–09 Suomi siirtyi Venäjän valtaan, samoin Juvan kartano. Uusi isäntä (Venäjä) ei katsonut tarvitsevänsä Juvaa vaan sitä vuokrattiin paikallisille talonpojille, kuka eniten lupasi maksaa vuokraa, tai oli sopivasti tuttu silloisille päättäjille.

Ensi Kultra

Kyläkauppa

Tarvasjoen pitkä kaupattomuus on päättynyt, sillä kylälle on avattu uusi kyläkauppa keväällä 2026.

Tarvasjoelle on perustettu kauppa, jota on odottanut varmasti ainakin 2000 Tarvasjoen asukkaa, jotka ovat sinnitelleet jo noin vuoden ilman omaa kyläkauppaa. Kauppa on monelle nuorelle ja vanhalle ihmiselle ilouutinen, mutta on niitäkin, joille kaupalla ei ole merkitystä.

Kauppa avattiin vanhan osuuspankin tiloissa ja kiinteistössä tulee olemaan itsepalvelua. Toistaiseksi paikka on vuokralla kaupantekijällä. Kauppa tulee aluksi olemaan täynnä ihmisiä, jotka tulevat tutkimaan ja ostoksille. Kaupasta puhutaan paljon koulussa etenkin

yläasteella, siitä mitä juomia tulee myyntiin ja millä hinnalla, mielipiteitä kaupan tulevasta valikoimasta on monenlaista.

Kauppiaas kertoo itse, että pankin vanhat tilat ovat ihan sopivassa kunnossa, pitää tehdä paloturvallisuustarkastus ja vähän purkaa pankin lasikoppia, jossa ennen pankinjohtaja istui. Kaupan aukioloajat tulee olemaan **arkisin klo 9–20 ja lauantaina 10–18 ja sunnuntaina 12–17**.

Kauppa luo on myös tuotu Posti-palvelu. Se on postia vieville varmasti tarpeellinen, muuten joutuisi joka kerta menemään Lietoon tai muuhun lähimpään postiin. Kauppiaalle on

nyt saanut ehdottaa itselle mieleisiä tuotteita, joita kannattaisi sinne tuoda. Monet onkin ehdotellut paljon kaikenlaista perustarviketta. Siitäkin on kysyntää, tuleeko Veikkaus, kahvipiste ja munkit tai pullokone. Aika näyttää.

Kauppiaan nimi on Tanja Kummelus.

Paikalla tulee taas pyörimään monelle tuttu kylävanhusten ystävällinen porukka.

Fransi Anttila
Tarvasjoen koulu 8.luokka

Missä pienten kuntien harrastusmahdollisuudet?

Tarvasjoella nuorten harrastusmahdollisuudet ovat monen mielestä liian yksipuoliset. Käytännössä vaihtoehdot ovat jääkiekko ja jalkapallo.

Moni nuori kokee, että jos ei kuulu näihin porukoihin, jää helposti ulkopuolelle.

– Tuntuu, että jos et tykkää jääkiekosta, sinulle ei ole mitään, kertoo tarvasjokilainen nuori.

Kaikki eivät pidä joukkuelajeista, kilpailusta tai siitä, että harrastus vie paljon aikaa.

Pienemmille lapsille löytyy vielä jotain tekemistä, kuten 4H-kerhoja, esimerkiksi kokki-kerho. Mutta kun ikää tulee lisää, vaihtoehdot vähenevät nopeasti.

Samaan aikaan aikuiset puhuvat paljon siitä, että nuoret eivät liiku tarpeeksi.

– Meille valitetaan, ettei liikuta, mutta ei täällä ole oikein mahdollisuuksiakaan, nuori toteaa.

Tarvasjoelta puuttuu esimerkiksi kuntosali, eikä ole sellaista paikkaa, missä voisi vain hengaila iltaisin. Lisäksi liikkuminen muualle on hankalaa. Julkinen liikenne kulkee vain muutaman kerran päivässä, joten esimerkiksi Turkuun harrastuksiin lähteminen ei ole monelle ratkaisu.

– Ei tämä mikään iso juttu pitäisi olla. Jos edes olisi kuntosali, se riittäisi, toteaa nuori.

Nuorten mielestä ongelma ei ole halun puute, vaan vaihtoehtojen puute.

Veera Harjula ja Enni Hirvensalo
Tarvasjoen koulu 8.luokka

Kuva Eeva Sisso

Kuva Eeva Sisso

Tarvasjoen koulun kuulumisia

Tarvasjoen koulu on noin 220 oppilaan yhtenäiskoulu, jossa opetusta annetaan vuosiluokille 1–9.

Henkilökunta on pätevää ja sitä on lukuvoosittain noin 20. Lisäksi koulussa on puhtaanapidon- ja ruokahuollon, koulukirjaston ja hyvinvointialue Varhan henkilöstöä, päivästä riippuen, 5–8 työntekijää.

Ensi syksynä Tarvasjoella aloittaa esikoulun 13 lasta. Oppilasmäärä on laskeva nykyisellä väestörakenteella. Oheisen taulukon luvuissa ovat jo mukana Yliskulmalta Tarvasjoen yläkouluun siirtyvät oppilaat.

Kouluviihtyvyys on tärkeä asia

Yhtenä painospisteinä on kuluva oppilaskunnan kanssa. Viihtyvyyttä on suunniteltu ja toteutettu yhdessä oppilaskunnan kanssa. Koulun etupihan viihtyvyyttä parannetaan myös tulevan kesän aikana. Lisäksi Tarvasjoen koulu on panostanut kierrätyksen tehostamiseen ja kestävään kehitykseen. Monialaisten oppimiskokonaisuuksien teemana on puolestaan kotiseutu eli oppilaille tulee tutuksi Tarvasjoen eri kylät ja kylien sekä koulun historia.

Oppimisympäristö

Tarvasjoen koulussa oppimisympäristöt ovat ajanmukaisia niin reaali-, kuin taito- ja taideaineidenkin osalta.

Oppilasmäärä lukuvuodesta 2025–2026 lukuvuoteen 2030–2031:

Tarvasjoki	2025–26	2026–27	2027–28	2028–29	2029–30	2030–31
Oppilaita	219	209	194	184	162	153

Digitaalinen osaaminen ja teknologia on opetussuunnitelman perusteiden mukaan keskeinen osa nykyaikaisia oppimisympäristöjä. Oppijoiden digitaalisen osaamisen kehittäminen on kaikkien opettajien arkityötä.

Tarvasjoen koululla on uusittu luokkien

AV-tekniikka kesällä 2025. Luokkahuoneiden elinkaarensa päähän tulleet lähitykit korvattiin 86 tuumaisilla kosketusnäyttöillä. Kosketusnäytöt tarjoavat opettajille laajemmat pedagogiset mahdollisuudet kehittää opetustaan, ja ne tukevat nykyaikaisia oppimismenetelmiä

Kaikkiin luokkiin on asennettu älytaulut. Kuva Eeva Sisso

laajemmin. Näyttö mahdollistaa mm. langattoman kuvan siirron opettajan sekä oppilaiden laitteilta, jolloin kuka tahansa oppitunnilla voi esittää omaa työtään tai materiaaliaan muille. Tämä toiminta osaltaan tukee oppijoiden yhteistyö- ja vuorovaikutustaitojen kehittymistä.

Yläkoululaisilla on Liedon mallin mukaisesti käytössään henkilökohtainen kannettava tietokone ja alakoululaisilla 5.–6. luokkalaisilla on puolestaan henkilökohtainen iPad. Lisäksi koulussa on tarjolla yhteiskäyttölaiteita, joita voidaan tarvittaessa hyödyntää oppimisessa nuorempien oppilaiden kanssa.

Liikunnallista elämäntapaa korostetaan

Tarvasjoen koulun liikuntapaikat ovat monipuoliset; lähiliikuntapaikka pallokenttineen on aivan koulun vieressä ja uudehko sisäliikuntasali otettiin käyttöön syksyllä 2022. Lisäksi läheltä löytyvät muun muassa jäähalli, yleisurheilukenttä, kuntoportaat, pururata ja frisbeegolfrata. Tulevan kesän aikana on tulossa vielä HVK:n lähelle uusi leikkipuisto ja ulkokuntosali.

Koulumatkat kävelen tai pyöräillen lisäävät oppijan kokonaisvaltaista hyvinvointia. Liikunnallinen elämäntapa tukee oppimista, hyvinvointia ja kouluviihtyvyyttä.

Käsityötä ei ole unohdettu

Käsityö on perustaito, yhtä tärkeä kuin lukeminen, kirjoittaminen ja laskeminen. Tarvasjoen koulun käsityötilat päivitettiin syksyllä 2025 työturvallisuus huomioiden uusimalla konekohtaiset käyttöohjejärjestelmät. Viime vuosina on hankittu myös uutta laitteistoa kuten esimerkiksi 3D-tulostin ja laserleikkuri.

Tulevaisuudessa pärjätään globaalissa kilpailussa sillä, että meillä on kyky luovaan ajatteluun ja ongelmanratkaisuun. Näitä taitoja opetellaan ja opitaan Tarvasjoen koulussa.

Koulumummit ja -vaarit

On arvokasta, että koulumummi ja -vaaritoiminta on vireää myös Tarvasjoen koulussa. Toiminta tukee oppimista ja yhteisöllisyyttä. Koulumummille ja -vaarille on kiva lukea ääneen. Käsityötunneilla lisäkädet ovat tervetulleena apuna, uimahallissa tarvitaan kannustamista ja retkille luomaan turvallista ja iloista ilmapiiriä. Kannustavat sanat ja läsnäolo merkitsevät oppijoille todella paljon. Olette omalta osaltanne mukana rakentamassa turvallista koulupäivää sekä annatte arvokasta aikaanne ja sydämen lämpöä oppijoille ja koko työyhteisölle. Lämmin kiitos siitä Teille kaikille!

Laila Mäkelä
toimialajohtaja, sivistyspalvelut

Leikki on oppimisen ydin

– Poutapilven päiväkodissa rakennetaan ympäristöjä lasten ideoista

Poutapilven päiväkodissa toimii kolme ryhmää, joissa leikki ja yhdessä tekeminen ovat toiminnan keskiössä. Päiväkodissa on tällä hetkellä noin 50 lasta. Uusille lapsille olisi vielä vapaita paikkoja. Tarvasjoen lapsimäärä on ollut viime vuosina laskussa, mikä näkyy myös päiväkodissa ja esiopetuksessa. Tänä vuonna esiopetuksessa on 14 eskarilaista.

Leikkiminen on sekä päiväkodin että esiopetuksen pedagoginen painopiste. Leikkiympäristöjä rakennetaan yhdessä lasten kanssa, heidän kiinnostuksen kohteitaan kuunnellen.

Alle 3vuotiaiden Tähtösetryhmässä eletään täyttää rakennustyömaan arkea: lasten lempibändi Puistopartio ja sen laulut erilaisista työkoneista innostivat käynnistämään oman rakennusprojektin. Työmaalle on syntynyt pieniä koneita, merkkejä ja minikokoisia rakennustelineitä lasten mielikuvituksen siivittämänä.

Isompien lasten Kissankellotryhmässä puolestaan haaveiltiin omasta metsähuoneesta – ja sellainen myös rakennettiin ryhmän sisälle.

Metsähuoneessa voidaan ”retkeillä” säästä riippumatta, tutkia luonnonmateriaaleja ja antaa mielikuvituksen johdattaa leikkiä uusiin suuntiin.

Luonnossa liikkuminen kuuluu päiväkodin arkeen muutenkin. Retket lähimetsiin, luonnon tutkiminen ja vuodenaikojen seuraaminen ovat osa jokapäiväistä tekemistä.

Eskarilaisten päivät puolestaan täyttyvät oppimisesta leikkien, liikkuen, tutkien sekä musiikin ja kuvaamataiteen avulla itseään ilmaisien. Kaveritaitojen ja tunnetaitojen harjoittelu on tärkeä osa heidän päivittäistä toimintaansa. Eskareiden oppimisessa korostuu kokonaisvaltainen hyvinvointi, yhdessä toimiminen ja arjen tilanteiden hyödyntäminen oppimisen lähteinä.

Poutapilven päiväkodissa uskotaan, että leikin kautta oppiminen on lapselle luontevin tapa kasvaa ja kehittyä – leikki on kaikkein hauskinda.

Reija Helenius
varhaiskasvatusjohtaja

Kuva Eeva Sisso

Liedon liikuntapalvelut Tarvasjoella

Liedon liikuntapalvelut on järjestänyt kevään aikana Tarvasjoella liikuntatuokioita. Tunneilla on käynyt joka kerta noin 20 hymyilevää senioria. Liikuntatuokiot ovat tuoneet arkeen virkeyttä, seuraa ja sopivasti haastetta. Jokainen osallistuja on voinut osallistua omien voimavarojensa mukaan – tärkeintä aina on liikkeelle lähteminen.

Tanssittukin on Lantin liukkaalla lattialla. Tärkeintä tanssien järjestämisessä on aina yhdessäolo, musiikki ja hyvä tunnelma. Seuraavat ulkotanssit järjestetään Lantin pihassa 20.5.2026 klo 17.30-19.00. Meitä tulee musiikillaan viihdyttämään Antti Hakola ja Tane Eljas. Sateen sattuessa ollaan Lantissa sisällä - ilmesty paikalle! Maksuton!

Kaikki liikuntatuokiot ovat osoittaneet, että liikkuminen yhdessä on mukavaa ja yhteisöllistä. Näillä eväillä on hyvä jatkaa kohti aktiivista ja hyvinvoivaa kesää.

Muista siis lähteä joka päivä ulos, että näet ainakin yhden ihmisen silmät.

Mari ja Sari ovat huolehtineet myös tarvasjokelaisten liikuttamisesta

Kiitos teille, jotka olette olleet mukana. Reipasta kesää - syksyllä jatketaan harjoituksia.

Liikunnanohjaajat Mari ja Sari

Eric De Wit ja Anne Laanio toivovat Tarvalasta yhteisöllistä kylätaloa

Talo kaipaisi oma-aloitteista ja tunnollista vetäjää

Eric de Wit ja Anne Laanio ovat rakentaneet entisen kunnantalon, Tarvalan, alakerrasta kyläläisten olohuonetta, jossa on tilaa monenlaisille toiminnoille ja tapaamisille. Tarvalassa muun muassa toimii omatoimiperiaatteella kyläkirjasto, kahvio ja kannatuskirppis. Tiloissa on pidetty kokouksia ja kinkkerit sekä sunnuntaisin kokoontuu aikuisten lautapelikerho. Tiloissa toimivat myös tilauksesta parturi ja hoitola, josta saa muun muassa jalkahoitoa, kynsien geelausta, rakennekynsiä ja hierontaa.

–Kokoushuoneesta on tullut pidetty tila, kun teimme sen olohuonemaisemmaksi, Laanio ja De Wit iloitsevat.

Tiloja on saanut käyttöönsä vapaaehtoisella kannatusmaksulla. De Witiä ja Laaniota viehättää ajatus kylätalotoiminnasta ja he ovat halunneet tarjota tiloja kyläläisten käyttöön kylän yhteisöllisyyden edistämiseksi. Toiveissa kuitenkin on, että löytyisi talkoolainen, yhdistys tai yrittäjä, joka ottaisi Tarvalan toiminnan harteilleen. Monenlaisia mahdollisuuksia talo heidän mukaansa tarjoaisi, mutta kummankaan aika ei oman työn ohella riittä

toimintaa kehittämään ja pyörittämään.

–Jokin vetäjä tarvittaisiin. Jos esimerkiksi alkaa myydä kokoustilaa kahvitukseineen, se vaatisi toiminimen, De Wit miettii ja kutsuu myös Tarvasjoen yhdistyksiä käyttämään Tarvalaa useammin tarpeisiinsa.

DE WIT ja Laanio pohdiskelevat, että Tarvalassa voisi toimia vaikkapa kesäkirppis tai -kahvila.

– Tästä ajelee kesällä esimerkiksi moottoripyöräilijöitä, joita varmasti mutkittava asfalttite maalaismaisemineen houkuttelee ja tämä voisi olla hyvä taukopaikka, Laanio tuumaa. Luontopolulle suuntaaville hän innostuu ideoimaan picnic-koria, jonka voisi napata mukaansa matkan varrella vaikka kosken partaalla tai kukkakedolla nautittavaksi.

Tarvalassa on piipahdellut myös tubettaja Daniel Ahola, De Witin ex-puolison poika, jolle tehtiin fanihuonekin. Nyt tuo näyttely on purettu, mutta Laanio miettii, että tilalla voisi olla vaihtuva näyttelyseinä. Omatoimitila asettaa kuitenkin omat haasteensa kuten talon

aukioloaikojen epäsäännöllisyyksin. Myös tästä syystä talon toiminnalle olisi mukava löytää vetäjä.

–Kyläkirjasto on auki aina, kun ovi on auki. Virallisesti se on auki joka keskiviikko noin kymmenestä viiteen ja joka kuun ensimmäinen sunnuntai, De Wit kertoo kyläkirjastoyhdistyksen perustaman ja De Witille lahjoittaman kirjaston aukioloajoista.

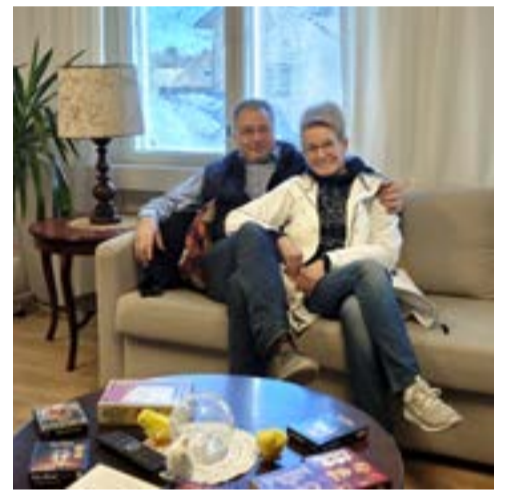
De Wit ja Laanio eivät itse aio vetäjää Tarvalaan palkata, mutta esimerkiksi reipas, oma-aloitteinen ja tunnollinen 4H-yrittäjä voisi heidän mukaansa tiloissa toimia.

Vapaata työtilaa Tarvalasta löytyy parin huoneen verran.

–Tilaa on tulla mukaan yhteisöön, De Wit toivottaa tervetulleeksi.

TILAA olisi myös yhdelle uudelle asukkaalle Tarvalan yläkerrassa. Kaikkiaan yläkerrassa on neljä asuntoa. Vapaana oleva kolmen huoneen ja keittiön asunto toimi aikanaan terveys-sisaren huoneistona.

Ukrainan sodan alkaessa De Wit majoitti

Eric De Wit ja Anne Laanio toivovat Tarvalasta yhteisöllistä kylätaloa.

Tarvalaan 25 ukrainalaista.

–Olin Suomessa eniten kotonaan ukrainalaisia ilmaiseksi majoittanut yksityishenkilö. Toki tämä on poikkeuksellisen iso talo ja majoittaminen oli tarvasjokelaisten talokooavustuksen ansiosta, De Wit sanoo.

Näistä ukrainalaisista Tarvalassa asuu edelleen yksi perhe ja toinenkin perhe on muuttanut takaisin asuttuaan välillä muualla ja saatuaan sodassa loukkaantuneen isän luokseen. Laanio ja de Wit ovat ilolla panneet merkille, miten Tarvalan ympäristö maalaismaisemineen ja luontopolkuineen sekä pieni puuhasteluineen on auttanut perheen isää toipumaan ja nelihenkistä perhettä asettumaan uudelleen Tarvasjoelle.

–Me kaikki haluamme tulla nähdyiksi ja kuulluiksi ja tuntea olevamme tarpeellisia, Laanio miettii.

Teksti ja kuvat: Marika Timonen

Tarvalassa pelataan sunnuntaisin Erika Turpeisen ja Viktor Niemisen johdolla lautapelejä. Turpeinen ja Nieminen kannustavat kaikki strategiapeleistä kiinnostuneet mukaan pelaamaan ja lupaavat auttaa alkuun, jos pelattava peli ei ole entuudestaan tuttu. Eric De Wit ja Anne Laanio seurailivat taustalla pelin etenemistä.

Kyläkirjasto on avoinna keskiviikkoisin ja kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina.

Kertun tupa

Kotiseutuyhdistys Tarvaiset ry

Kotiseutuyhdistys Tarvaiset on perustettu 26 vuotta sitten. Sen tarkoituksena on kotiseudun kaikinpuolinen kehittäminen erityispiirteiden pohjalta, elinympäristön laadun parantaminen ja ihmisten viihtyvyyden lisääminen. Kotiseudun luonnon ja kulttuuriympäristön vaaliminen. (Tarvaiset ry säännöt)

Kotiseutuyhdistyksessä on henkilöjäseniä tällä hetkellä noin 80, Yhdistysjäseniä on 6. Tarkoituksensa toteuttamiseksi Kotiseutuyhdistys on kunnostanut lahjoituksena saadun ”Kertun tuvan” kokoontumispaikakseen. Rakennus on Tarvasjoen vanhimpia rakennuksia ja entinen kyläseppän koti. Perusteellinen kunnostus on suoritettu talkootyönä, vanhaa kunnioittaen ja mahdollisuuksien mukaan kierrätystä toteuttaen.

Toinen talkoiden kohde on ollut Kertun tuvan pihapiirissä olevan vanhan makasiinin kunnostus matalan kynnyksen taidenäyttely- ja kokoontumistilaksi. Makasiinin yhteydessä on Eko-käymälä, joka on avoinna 24/7 ja kaikkien käytävissä hätätilanteessa.

Tarvasjoen kunta on 80-luvulla perustanut Tarvasjoen jokimaisemaan luontopolun, joka on vuodesta 2003 ollut Kotiseutuyhdistyksen ylläpitämä. Viime kesänä tehtiin perusteellinen kunnostus ja tänä keväänä luontopolku sai uudet upeat opaskyltit. Makasiinin katoksessa tai pihapöydän äärellä voi istua nauttimassa esimerkiksi luontopolun retkievää.

Yhteistyötä tehdään myös muiden Tarvasjoen yhdistysten kanssa. Tästä mainittakoon

eri yhdistysten tilaisuudet ja kokoukset Kertun tuvalla, itsenäisyyspäiväjuhla ja veteraanikonsertti Vuorilinnassa sekä yhdessä seurakunnan kanssa ”Kansallispukujen tuuletus” elokuun alussa. Museoyhteistyötä teemme Nautelankoski säätiön kanssa siten, että Tarvaisista on kesäsunnuntaisin Tarvasjoen museossa vapaaehtoinen opas.

Viime kesänä aloitettu kesätoritoiminta koettiin niin hyödylliseksi, että torimyynti on jatkunut läpi vuoden. Kesätoria jatketaan kesäviikkoiltojen lisäksi myös tänä kesänä. Samaa aikaan on kesäkahvila avoinna Kertun tuvalla eri yhdistysten toimesta. Mökin kammarissa asusteleva n. 500 nukan kokoelma on avoinna sovituksi.

Veteraaniperinnytyö koetaan tärkeäksi. Vuosittain järjestetään konsertti 24.6. jatkosotaan lähteneiden muistoksi. Tarvaisilla on myynnissä myös selkokielineen Evakkotyön kirja.

Kotiseutulehti Tarvas on ilmestynyt yhtäjaksoisesti vuodesta 1987 kaksi kertaa vuodessa. Lehti on jaettu korvauksetta joka talouteen Tarvasjoella. Pyrimme edelleen jatkamaan lehden jakelua ainakin kerran vuodessa.

Olet tervetullut osallistumaan kaikkeen toimintaamme.

Raija Isotalo-Aaltonen pj.

Kuvat: Eeva Sisso

Luontopolku on peruskorjattu ja se on saanut uudet infotaulut.

Vuoden 2024 Suurilan oopperajuhlien talkooväkeä

Suurilan Kyläyhdistys ry

Vuodesta 1980 lähtien Tarvasjoen Suurilan kylässä toimineella yhdistyksellä on noin 160 jäsentä. 13-henkinen hallitus kokoontuu noin kerran kuukaudessa suunnittelemaan tulevia toimia ja järjestettäviä tapahtumia. Jäsenistä löytyy niin syntyperäisiä suurilalaisia, kuin sinne muualta muuttaneitakin. Myös lähikunnat ja Turkukin ovat edustettuna. Yhdistys ylläpitää Kyröntien varrelta löytyvää Suurilan leikkipuistoa ja vieressä kapeana soljuvan Tarvasjoen rannalla olevaa laavaa grillipaikkoina.

Järjestettäviä tapahtumia ovat muun muassa maaliskuinen Suurilamessu kirkkokahveineen Tarvasjoen kirkossa yhdessä seurakunnan kanssa ja joka toinen vuosi keväällä TarU:n kanssa yhteistyönä järjestettävä Suurilan Lenkki -juoksutapahtuma. Ehdottomasti tärkein tapahtumista on elokuinen Suurilan oopperajuhla. Se kerää vuodesta toiseen Sepälän Tiilitehtaalle talkoovoimin rakennettavalle arenalle satamäärin oopperan ystäviä kauempaakin Etelä-Suomen alueelta. Jo 17.

kertaa järjestettävä musiikitapahtuma on tänä vuonna 9. elokuuta. Joulun alla syyskokouksen yhteydessä järjestetään jäsenille ja kyläläisille puurojuhla joululauluineen ja Pukin vierailuineen Vuorilinnassa.

Yhdistys järjestää myös päiväretkiä bussikuljetuksella nähtävyyksille ja teattereihin. Ensi kesän bussireissu on tiedossa lauantaina 11. heinäkuuta ja reissun kohteen ilmoitamme myöhemmin.

Tarjoamme myös vuokralle kahta erikokoista juhlatilaa ja muita tarpeita pieneen tai suureen tilaisuuteen. Myös teltojen pystytys onnistuu toimestamme.

Toimintaamme ovat tervetulleita kaikki kylätoiminnasta kiinnostuneet asuinpaikasta riippumatta. Mukaan pääsee nettisivuiltamme löytyvän linkin kautta tai ottamalla meihin yhteyttä.

Lisätietoja meistä ja yhteystiedot löydät nettisivuiltamme www.suurila.fi

SUURILAN KYLÄYHDISTYS RY
Kuvat: Maarit Heinonen

Kyläyhdistyksen talkooporukka Suurilan leikkipuiston laavulla 2024

Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys ry

Eläkeliitto on puolueisiin sitoutumaton eläkejärjestö, jonka toiminnan tarkoituksena on eläkeläisten ja eläketurvaa tarvitsevien etujen ja oikeuksien edistäminen.

Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys perustettiin vuonna 1974. Jäseniä on tällä hetkellä 231.

Yhdistyksemme toimintaan kuuluu muun muassa:

- Maanantaikerho joka kuukauden toinen maanantai Hyvinvointikeskuksen ruokasalissa talvikaudella
- Liikuntaharrastuksina ovat kansantanssi, mölkky, boccia, kuntosali sekä senioritanssi
- Harrastustoimintaa ovat mm. Laulavat eläkeläiset ja vapaaehtoistyö vanhemman väen parissa

• Toteutamme teatteri- ja konserttimatkoja sekä käymme Lehmirannassa erilaisissa tapahtumissa. Kesäretket ja laivaristeilyt kuuluvat myös ohjelmaamme

Kokoontumisista ja retkistä ilmoitamme Auranmaan viikkolehden seuratoimintapalstalla sekä kotisivuillamme osoitteessa tarvasjoki.elakeliitto.fi ja Facebook-sivuillamme.

Yhdistyksemme jäsenmaksu vuonna 2026 on 20 €. Jäseneksi liittyminen ei edellytä eläkkeellä oloa, vaan mikäli toimintamme kiinnostaa, niin voi liittyä yhdistykseemme. Yhdistyksemme hallituksen yhteyshenkilöt löytyvät kotisivuiltamme.

Lämpimästi tervetuloa toimintaamme!

Tarvasjoen Maatalous- tuottajanaiset

Tarvasjoella toimii aktiivisesti Maataloustuottajanaiset, lyhyemmin Tuottajanaiset. Yhdistys on MTK Tarvasjoen alaosasto, perustettu vuonna 1979. Yksi perustajajäsenistä on edelleen aktiivisesti mukana toiminnassamme. Jäseniä on noin 20.

Toimimme suomalaisen ruuan ja ruuantuotannon asiassa. Keskusteluissa pyörivät teemat miten tuottajia kohdellaan julkisuudessa, miten sanat ja hyvä tahto näkyisivät myös kuluttajien käyttäytymisessä.

Vuosittain olemme mukana kylvön siunauksessa ja sadonkorjuun kiitoksessa. Samoin vuosittain tarjotaan mahdollisuus Kokata kotimaisesta eli MTK tarjoaa ruokatarvikkeet kotitaloustunnille kahdeksaluokkalaisten.

Joka toinen vuosi koulun 1. ja 2.-luokkalaisten pääsevät tutustumaan Leppämäen navetan elämään, kyydin tarjoaa MTK. Kunnan nuorisotilaan on tarjottu pizzat n. kerran vuodessa.

Tarjoamme jäsenillemme virkistystä ja seuraavaa. Ennen joulua kokoontumme jouluisesti hyvän ruuan merkeissä ja keväällä on ohjelmassa piknik-risteily. Muuta toimintaa on ideoiden ja tarpeen mukaan. Toimintaa pyörittää johtokunta.

Mukaan voi tulla, vaikkei olisikaan varsinaisesti tuottaja, mutta jakaa arvomme, omaa suomalaisen maahengen!

Puheenjohtaja Minna Mäkinen

Tapahtumia kesällä 2026

4.6. to klo 09.30 - 12.00	Lapsiperheiden puistopiknik, Suurilan puisto, srk
6.6. la klo 12-15	Luontopolkupäivä, Kertun tupa ja tori Lantin pihalla, Tarvaiset
7.6. su klo 10	Kansanlaulukirkko ja kirkkokahvit, srk ja Liedon museo
10.6. ke klo 09.30 - 12.00	Lapsiperheiden kesäkahvila, Suurilan puisto, srk
13.6. la klo 10	Avoimet kylät Kertun tuvalla, Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys
klo 11-14	Kotiseutumuseo auki, Liedon museo
19.6. pe noin klo 17-21	retki Karunaan, bussikuljetus Aurasta Tarvasjoen ja Liedon kautta, srk
24.6. ke klo 18	Veteraanilaulut Vuorilinnassa (10 € kahvitarjoilulla), Tarvaiset
25.6. to klo 18	Leppämäen laulu- ja lähetysilta, Aurantie 246, srk
6.7. ma klo 18	Runovaellus Kalervo Mäkisen ja Alli Koskirannan luontorunot Kertun tuvalla, Askelten Eväät ry ja Tarvaiset
6.7. ma klo 19	Niskavuoren Naiset Paimiossa, Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys
11.7. la	Päiväretki bussikuljetuksella, Suurilan kyläyhdistys
12.7. su klo 18	Metsäkirkko metsästäjien laavulla, srk ja Metsästysyhdistys Tarvas
15.7. ke klo 11	Lähtö Tampereelle, Harmony Sisters-näytelmä, Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys
25.7. la klo 11-14	Härkätiapäivä Kotiseutumuseo auki, Liedon museo
26.7. su klo 14.30	Kansanlaulukirkko Hyvinvointikeskuksessa, srk
27.7. ma klo 18	Kesäinen lauluilta Vuorilinnassa, srk
4.8. ti	Retkipäivä, Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys
5.8. ke klo 18	Grilli-ilta Tarvasjoen kirkkotiellä vanhusten rivitaloilla, srk
9.8. su	Suurilan oopperajuhlat, Suurilan Kyläyhdistys

TOISTUVAT TAPAHTUMAT TARVASJOELLA

Tiistaisin klo 9-11 ”Toriparlamenti” seurakuntatalolla juhannukseen asti
Keskiviikkoisin klo 12-15 Pop-up kesäkahvila Kertun tuvalla, toriautot Lantin pihalla

TAIDEGRAFIKKAA

KERTUN TUVAN TAIDEMAKASIINI

LAURA TAHVANAINEN

Hämeen Härkätie 639,
21450 Tarvasjoki

Avajaiset la 30.5. klo 12-15 Vapaa pääsy, kahvitarjoilu!
avoinna: la 30.5., su 31.5., ke 3.6., la 6.6., su 7.6., ke 10.6., la 13.6., su 14.6. LA-SU klo 12-18, KE klo 12-15

TARVASJOEN KIRKKO TIEKIRKKONA

8.6. - 18.6. ma-pe klo 10-16
22.6.-7.8. ma-pe klo 10-18
opas paikalla arkinen klo 11-16
Sunnuntaisin kotiseutumuseon aukiolon puitteissa

TARVASJOEN KOTISEUTUMUSEO

Kyröntie 30b, 21450 Tarvasjoki
Avoinna 1.6.-31.8.2026 sunnuntaisin klo 11-14
Museo-opas esittelee mielellään myös kirkkoa.
su 30.8. klo 11-14 pääsee seuraamaan perinteisten käsitöiden tekoa
Vapaa pääsy.

Näyttelyt:

Tarvasjoen kauppaja
Ihmisten Tarvasjoki
Tarvasjoen kyliä ja kulttuurimaiseman muutosta
Härkätien kulkijoita
Seurakunnan vaiheita

SUURILAN 17. OOPPERAJUHLAT

9.8. su
Tiina-Maija Koskela, sopraano
Inga Sauranen, mezzosopraano
Joonas Orrain, baritoni
Nicholas Söderlund, basso
säestys viulisti Juha-Pekka Vikman ja pianisti Pasi Helin

Seppälän tiilitehdas
Kyröntie 504, 21450 Tarvasjoki

Yhdistysten yhteystietoja

Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys

tarvasjoki.elakeliitto.fi
Pj Ensi Kultra p. 044 4848147

Kotiseutuyhdistys Tarvaiset ry

https://tarvasjoki.fi
Pj Raija Isotalo-Aaltonen p. 0500848554

MLL Tarvasjoen Paikallisyhdistys

https://tarvasjoki.mll.fi
Facebook-profiili: MLL Tarvasjoen Paikallisyhdistys
Pj Anna Lilja-Hirvensalo p. 0407373835

Suurilan Kyläyhdistys ry

www.suurila.fi

Tarvasjoen Maataloustuottajanaiset

Pj Minna Mäkinen p. 040 084 0025

Tarvasjoen Nuorisoseura

https://tarvasjoenuorisoseura.fi
Pj Marko Heikkilä p. 044 055 0661

Tarvasjoen Omakotiyhdistys ry

https://www.facebook.com/share/1GwzDhPmKR/
Pj Tanja Hallberg p. 0505632176

Tarvasjoen vanhempainyhdistys ry

Facebook-profiili: Tarvasjoen vanhempainyhdistys ry
tkvanhempainyhdistys@gmail.com

TARVAS KOTISEUTU- LEHTI 2026

Lehtitoimikunta

Minna Mäkinen
Riitta Kassinen
Maaret Ridanpää

Taitto: Etusivupaja

Paino: Newprint, Raisio – 2026

Kustannuksiin osallistuvat:

Eläkeliiton Tarvasjoen yhdistys ry
Kotiseutuyhdistys Tarvaiset ry
Liedon seurakunta
MTK Tarvasjoki
Suurilan Kyläyhdistys ry
Tarvasjoen Maataloustuottajanaiset